

N:o 8 a.

Ank. till Riksd. kansli den 1 maj 1891, kl. 5 e. m.

Utlåtande, angående en till regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel hörande fråga.

(2:a U. A.)

I punkten 6:o af sitt den 13 sistlidne februari afgifna utlåtande n:o 8, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel, har utskottet anmält, att, enär, enligt hvad till utskottets kunskap kommit, nästlidet års statsrevisor i sin berättelse angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1889 ifrågasatt, huruvida icke det under omförmälda hufvudtitel uppförda reservationsanslaget till extra utgifter lämpligen skulle kunna i någon mån nedsättas, men revisorernes berättelse då ännu icke till Riksdagen inkommit, utskottet framdeles under riksdagens lopp skulle i afseende å nämnda anslag afgifva den framställning, hvartill förhållandena kunde föranleda; och får utskottet nu meddela yttrande i ämnet.

I sin ofvannämnda berättelse (sid. 184) hafva revisorerne meddelat, att å ifrågavarande anslag under nedannämnda år följande reservationer förekommit, nemligen:

Bih. till Riksd. Prot. 1891. 4 Saml. 1 Afd. 7 Häft. (N:o 8 a).

1880	Kr.	6,044: 67.
1881	„	12,730: 56.
1882	„	20,716: 52.
1883	„	19,836: 57.
1884	„	23,852: 33.
1885	„	23,626: 46.
1886	„	28,867: 24.
1887	„	25,442: 41.
1888	„	33,363: 28.
1889	„	33,144: 62.

och hafva revisorerne, med afseende å de i allmänhet alltjemt stigande behållningar, som sålunda å omförmälda anslag uppkommit, ifrågasatt, huruvida icke detta anslag, allt sedan år 1874 i riksstaten uppfördt med 35,000 kronor, lämpligen skulle kunna i någon mån nedsättas.

I anledning af denna framställning har statskontoret afgifvit infordradt utlåtande (sid. 473—477 af rev.-ber.) och dervid anfört, att, enligt hvad rikets ständer uti skrifvelse den 5 juni 1841 anmält, rikets ständer, som då, med ledning af den utaf Kongl. Maj:t den 16 maj 1840 utfärdade stadga angående ärendenas fördelning mellan de särskilda statsdepartementen, verkställt den ännu gällande fördelningen af riksstaten i nio hufvudtitlar, i sammanhang dermed beslutat, att af det dittills å en särskild hufvudtitel för allmänna och extra utgifter (den 8:de) uppförda anslag till *extra utgifter* skulle i riksstaten upptagas:

under 2:a hufvudtiteln för justitiedepartementet	3,000	Rdr	Bko
» 6:e » » civildepartementet ...	6,000	»	»
» 7:e » » finansdepartementet, »med hänseende till disposition af pensio- ner och nådegåfvor	35,000	»	»
» 8:e » » ecklesiastikdeparte- mentet	6,000	»	»

samt att hvad af dessa anslag något år kunde å en eller annan titel besparas skulle till påföljande år å samma titel reserveras. Det å sjunde hufvudtiteln sålunda uppförda extra utgiftsanslaget hade vid 1847—1848 årens riksdag, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, blifvit nedsatt till 31,000 riksdaler banko, eller 46,500 kronor, i ändamål att derigenom bereda tillgång för en motsvarande tillökning i åttonde hufvudtiteln enahanda anslag. Med afseende å

det höga belopp, 87,783 kronor 34 öre, hvartill reservationerna å anslaget vid 1872 års slut uppgått, hade vidare 1873 års Riksdag ansett detsamma kunna utan olägenhet nedsättas till 35,000 kronor; och hade ifrågavarande extra utgiftsanslag, i enlighet dermed och på sätt revisorerne förmält, allt sedan år 1874 blifvit med nämnda belopp å riksstaten uppfördt.

Enligt rikshufvudböckerna för åren 1880—1889 hade utgifterna å detta anslag, efter afdrag af anslaget tillfallna uppbördsmedel, äfvensom besparingar och brister uppgått till:

	Utgift.		Besparing, som reserverats till följande år.		Brist, som betäckts af besparing från föregående år.	
år 1880	44,365	61	—	—	9,365	61
» 1881	28,314	11	6,685	89	—	—
» 1882	27,014	04	7,985	96	—	—
» 1883	35,879	95	—	—	879	95
» 1884	30,984	24	4,015	76	—	—
» 1885	35,225	87	—	—	225	87
» 1886	29,759	22	5,240	78	—	—
» 1887	38,424	83	—	—	3,424	83
» 1888	27,079	13	7,920	87	—	—
» 1889	35,218	66	—	—	218	66
Säger			31,849	26	14,114	92

Reservationerna å detta anslag hade vid 1879 års utgång uppgått till kr. 15,410: 28.

Om dertill lades summan af de under de tio åren 1880—1889 uppkomna besparingarne..... kr. 31,849: 26

minskad med sammanlagda beloppet af

bristerna » 14,114: 92 » 17,734: 34

uppkomme den summa af..... kr. 33,144: 62, hvartill reservationen vid 1889 års utgång, enligt samma års rikshufvudbok, sig belöpte.

Utgifterna för år 1890 hade uppgått till 42,339 kronor 1 öre och således öfverstigit anslaget med 7,339 kronor 1 öre, hvadan reserva-

tionerna vid nämnda års utgång minskats från 33,144 kronor 62 öre, som de utgjort vid årets början, till 25,805 kronor 61 öre.

Efter det statskontoret derefter redogjort för de behof, för hvilkas tillgodoseende anslaget hufvudsakligen användts under åren 1880—1890, har embetsverket vidare anmärkt, att den summa af 25,805 kronor 61 öre, hvartill reservationerna å anslaget vid utgången af nästlidet år uppgingo, utvisade en tillökning för de sistförflutna 11 åren af 10,395 kronor 33 öre. Efter statskontorets tanke vore denna tillökning icke så betydande, att deraf syntes böra hemtas anledning till en ytterligare nedsättning i anslagets summa. Ofvanstående redogörelse för anslagets utgifter samt derå under hvart och ett af nyssnämnda 11 år uppkomna besparingar eller brister syntes statskontoret gifva giltigt stöd för det antagande, att en sådan nedsättning inom kort skulle medföra, att ifrågavarande reservationsanslag blefve otillräckligt för bestridande af sådana utgifter, hvilka, i saknad af andra dertill lämpliga medelstillgångar, eljest skolat till utgående af anslaget anvisas. Statskontoret funne sig alltså icke kunna förorda den af Riksdagens revisorer ifrågasatta nedsättningen af anslaget.

Vid det förhållande, att så stora reservationer under en följd af år uppstått å ifrågavarande anslag, har utskottet, lika med revisorerne, funnit någon nedsättning af anslaget skäligen böra ega rum, men då, enligt hvad statskontoret upplyst, besparingen å anslaget vid sistlidet års slut icke obetydligt nedgått, och med hänsyn jemväl till de af statskontoret i öfrigt framhållna omständigheter, har utskottet ansett denna nedsättning böra begränsas till ett belopp af 3,000 kronor och anslaget således fastställas till 32,000 kronor. Utskottet får alltså hemställa,

att det under sjunde hufvudtiteln uppförda anslaget till extra utgifter, nu 35,000 kronor, må i riksstaten för nästkommande år uppföras med ett till 32,000 kronor nedsatt belopp.

Stockholm den 1 maj 1891.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservation:

af herrar *P. Andersson* och *C. Persson*.